

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 22**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Falun 29.4.1918

2641

Käraste !

Nu skall jag väl pröva hur min finaste skrivmaskin har det efter j järnvägsresan. Bra hoppas jag. Den är nyss kommen . Jag har inte försökt

den förr. Det har varit mycket världsligt att ordna med denna vecka.

Tack så mycket för två snälla brev. Du har ^gtt i att jag har glömt att

tala om hur det gick med Collijn och nyaxt^{ax} intima teatern. Han sva-

rade mycket vänligt och intresserat , men som han inte kunde föra upp

pjäsen, förrän möjligen till hösten , så brydde jag mig inte om att bråka

Han trodde inte , att det skulle gå så lätt att få Tor att avstå från

stycket heller. Nu får vi väl se, om det kommer att gå bättre i år. Jag

kan för resten så väl förstå, att John Hall inte var fullt så bra nu som

förra gången . Jag tyckte allt i höstas att Selandrarna hade legat av sig

och inte spelade så omsorgsfullt , som på den tiden, då vi voro med och

övade in deras stycken. Dina egna fordringar ha väl också vuxit i fråga

om regi och inspelning.

Seså där ja , nu börjar det snöregna. Det ha vi gått och väntat

på länge . Det har ju varit alldeles för vackert. Ända tills i går hade

vi full sommar varenda dag. Det var inte tal om varken om eldning eller

ytterkläder. Nu har det blåst en bitter nordan och all vinterns vrede

väntar på att få utlösa sig.

Jag har gjort så fint i min salong med min nya byrå , en stor matta

från Falun och ett par bra länstolar. Rummet har blivit mycket varmare

och mer vardagstrevligt än förut.

Jo en sak , som jag också skulle svara på. Du frågade om min Lucia-

legend var riktig. Det är den naturligtvis inte. Men jag hoppas, att den

skall låta så pass trolig, att den blir tagen för äkta. Det fanns en hi-

storia om att Lucia ^{dagens} firades till minne av en välgörande fru, som under en nödvinter for omkring Väneren med mat till de hungrande, som skulle hetat Lucia. Men denna legand stod inte på något sätt i förbindelse med den riktiga Sicilianska Lucia, som ju var festens egentliga upphov. Jag tycker att de två legenderna på detta sätt blivit sammanvävda just på det rätta sättet, alldeles som det skulle ha hänt en sankta Katerina eller en Birgitta.

Nu eftersom jag skriver om litterära saker, så får jag väl också tala om att jag har fått en Nils Holgerson bok-från Japan. Det är min som är översatt, förstås. Den är alldeles förtjusande vackert tryckt. Det är inga barbarer, som ha ett sådant boktryck, men intte ett ord förstår man, inte en bokstav en gång. Men på ett par tavlor syns det, att det är Nils Holgersson. Det är ju "celebrita."

Du är en duktig en att skriva. Nu, just som jag sitter och hamrar, så får jag ett nytt brev. Jag kan ju inte svara på något, men jag följer med i alla fall, jag känner mig inte långt borta, utan som om jag sutte i rummet och hörde dig. Jag tror allt, att det var nyttigt, att de fingo hålla dessa vackra begravningsfester, det var känslor på det hållet, som behövde utlösning. Men hur många tror du inte det var, som hade önskat att ministeren Eden hade legat i de kistorna. Det är nästan förskräckligt att höra hur folk talar om detta, att inte en gång de svenska hade ordentliga vapen utan bara gamla muskedunder, som de knappt orkade lyfta. Ja, krig föder hat, bara det visar sig. Att våra röda äro på kokpunkten, kan jag ju också förstå, men jag har ändå så svårt att tro på något utbrott nu.

Det är därför att Ryssland, som ju var den stora oroshärden har liksom försvunnit från synranden, kommit så långt bort. Skulle de börja nu, så komma våra bolskevikar, att vara alldeles isolerade. Jag tror, att de äro rasande, men den stora omstörtningen, som de ämnat göra i förbund med ryssarna och med hela världens socialister, den tror jag blir uppskjuten för denna gången.

Jag får ju nu så långsam post. Jag hann knappt få höra, att tyskarna tagit Kimmel, förrän det på samma gång heter, att framryckningen är avstannad. Det är nog troligt, för nog kommer den jordbiten att bli försvarad till sista man. Men jag förstår nog hur du har det med detta eviga fram och tillbaka. Ack om vi fingo snart tillbaka det vackra vädret och preben

och världslygnen. Minnorna fingo ingen rösträtt, men det visste vi ju på förhand. Helst, ladda är högern allsmärlig, då den slipper regera. Vi vilera ler ha aktra nusan framgång, då vi slipa vitta vid styret. Väl komma

dit äro vi vammärliga -
Din alltid
Selma